

Phellodendron amurense

korkowiec amurski

Phellodendron amurense (korkowiec amurski, korkowiec mandżurski) w naturze spotykany jest w dolinie rzeki Amur, na granicy między północno-wschodnimi Chinami a Rosją. Drzewo rośnie tam w lasach razem z m.in. *Pinus koraiensis*, *Fraxinus mandshurica* i *Maackia amurensis*. Korkowiec amurski został odkryty w 1845 roku przez rosyjskiego botanika Friedricha Schmidta, a w 1853 roku opisał go niemiecki lekarz i botanik Franz Joseph Ruprecht. Gatunek tworzy imponującą i elegancką szeroką koronę w kształcie wazonu o wysokości dwunastu metrów i podobnej szerokości. W naturze drzewo ma wiele pni lub nisko odchodzące od krótkiego pnia ciężkie konary. W młodym wieku korkowiec mandżurski rośnie bardzo szybko.

W maju *Phellodendron amurense* kwitnie unoszącymi się, owłosionymi żółtozielonymi wiechami kwiatów. Po przekwitnięciu pojawiają się grona pestkowców o kolorze od zielonego do czarnego, które pozostają na drzewie przez prawie całą zimę. Liście są złożone, nieparzysto pierzaste, błyszczące, ciemnozielone o niebieskozielonym spodzie. Jesienią liście przebarwiają się na jasnożółto i wcześniej opadają z drzewa. Kora, owoce i liście po zgnieceniu wydają zapach podobny do terpentyny. Nazwa gatunku *Phellodendron* pochodzi od greckiego słowa Phellos oznaczającego korek i Dendron oznaczającego drzewo. Nazwa odwołuje się do przepięknej korkowej, jasnobrązowej kory, która okrywa pień i ciężkie konary. Ususzona i zmielona surowa kora stanowi jeden z pięćdziesięciu podstawowych składników medycyny chińskiej.

Phellodendron amurense nie choruje, jest mrozoodporny i dobrze znosi suszę. Gatunek wymaga jednak w miarę żyznej gleby w osłoniętym miejscu. Korkowiec amurski nie lubi wiatru. Źle czuje się również w utwardzonych nawierzchniach. Z powodu szerokości najlepiej sadzić *Phellodendron amurense* w parkach i dużych ogrodach. U młodych osobników gałęzie mogą przemarzać, dlatego najlepiej sadzić większe drzewa.

KOLORY SEZONOWE

TYP NASADZEŃ

rodzaje drzew: drzewa pienne, drzewa wielopniowe, drzewa dające cień | **Topiary na pniu:** wielopniowa parasolowata

ZASTOSOWANIE

Lokalizacja: park, pas zieleni, duży ogród, tereny przemysłowe | **Chodnik:** brak | **Koncept nasadzeń:** Nasadzenia łąkowe

CECHY

Kształt korony: płaskokulista | **Struktura korony:** półotwarta | **Wysokość:** 10 - 12 m | **Szerokość:** 10 - 12 m | **Strefa mrozoodporności:** 5A - 8B

WYMAGANIA

Wiatr: umiarkowanie odporne na wiatr | **Gleba:** less, glina piaszczysta, lekka glina, gleba piaszczysta, gleba ilasta | **Stopień użytkowania:** średnio zasobna w składniki odżywcze, zasobna w składniki odżywcze | **Poziom nawodnienia gleby:** sucha, wilgotna | **Stanowisko:** słoneczne | **Odczyn gleby:** kwaśny, obojętny, zasadowy | **Rośliny pożyteczne:** pszczoły, wartość nektaru 3, wartość pyłku 0 | **Ekstremalne warunki:** tolerancja na suszę, tolerancja na zanieczyszczenie powietrza

PLANTKENMERKEN

Kwiaty: niepozorne | **Kolor kwiatów:** żółtozielony | **Termin kwitnienia:** maj - maj | **Kolor liści:** zielony | **Liście:** opadające zimą, jajowate, pierzaste | **Kolor jesienią:** żółty | **Owoce:** niepozorne, jagody | **Kolor owoców:** czarny | **Kolor kory:** szarobrązowy | **Kora:** głęboko bruzdowana, korkowata | **Kolor pędów:** żółty, brązowy | **Pędy:** nagie